

סדר הלימוד ליום י"ט תמוז:

סדר לקוטי פוהר"ן היפני:

וזה בחינת ספינה, לשון ספון וטמון, בחינת המקיפים שהם ספונים וטמונין מעין כל, (כי הם בחינת: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, כנ"ל). וזה בחינת (משלי ל"א): "היתה כפאניות סוחר" – לשון סחור סחור, בחינת מקיפים שהם בחינת ספינה כנ"ל:

וזה והיה רבי אליעזר ישן, ורבי יהושע נעור. כי השגת רבי אליעזר שהוא בחינת בן, הוא בחינת שנה, בחינת: 'עין לא ראתה' וכו', בחינת מה, בחינת: 'מה חמית' וכו' כנ"ל. אבל השגת רבי יהושע שהוא בחינת תלמיד, בחינת דרי מטה, הוא בחינת נעור, בחינת: 'ואראה את ה', בחינת: 'מלא כל הארץ כבודו', בחינת: 'הקיצו ורננו שוכני עפר'. וזה: והיה רבי אליעזר ישן, ורבי יהושע נעור, כנ"ל.

נזדעזע רבי יהושע, וננער רבי אליעזר. ננער רבי אליעזר – זה בחינת כלליות בן בתלמיד, כי צריך לכלל בן בתלמיד. להראות לבחינת בן בחינת השגה של התלמיד, כדי שיהיה לו יראה כנ"ל. וזהו: וננער רבי אליעזר, הינו שרבי אליעזר שהוא בחינת בן, בחינת שנה כנ"ל, נכלל בבחינת תלמיד, שהשגתו בחינת נעור כנ"ל.

אמר לו: מה זה, יהושע – מה דיקא, זה בחינת השגה של בחינת בן, שהוא בחינת מה כנ"ל. זה בחינת כלליות תלמיד בבן, כי התלמיד צריך שיהיה נכלל בבחינת בן, שהוא בחינת מה, כדי שיהיה לו יראה כנ"ל. וזה (דברים י): "מה ה' אלקיך

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לזכור מלמה רניתי וזכור ל"צדק צדק מקוה שדך צדק מוספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
זכור נתן ולא יעבור יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

שואל מעמד כי אם ליראה". מה' דיקא, כי צריך שיהיה נכלל
בבחינת מה, כדי שיהיה לו יראה פנ"ל. וזה: מה זה, יהושע -
הינו שרבי אליעזר הביא את רבי יהושע לבחינת השגה של מה,
כדי שיהיה רבי יהושע, שהוא בבחינת תלמיד, נכלל בבו פנ"ל.

מפני מה נודעזעת. אמר לו: מאור גדול ראיתי בים - שראה
אור גדול בים החכמה. אמר לו: שמא עיניו של לוייתן
ראית וכו', - לוייתן זה בבחינת מלכות, בבחינת: "לוייתן זה יצרת
לשחק בו, כלם אליך ישברון" וכו' פנ"ל. הינו שהשיב לו, שראה
עיניו של לוייתן. דהינו מה שבבחינת מלכות מלקט ומקבץ כל
הבטחונות של כל באי עולם, שכלם עיניהם תלויות ומצפין על
פרנסה, ומלכות, בבחינת לוייתן, מקבץ כל אלו הבטחונות ונכנס
עמם לים החכמה לקבל משם פרנסה. ועל ידי זה נודעזע רבי
יהושע, כי נפל עליו יראה, מחמת שנכנס בים החכמה, ששם
נתגלה בבחינת מלכות, שבא לקבל פרנסה, שזה בבחינת עיניו של
לוייתן פנ"ל, ועל ידי זה נופל יראה, כי מלכות הוא מקור היראה
פנ"ל:

וזה: "ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם" וכו'. שנתים ימים
- זה בבחינת תקופות הימים, תקופות השנים הנ"ל, שהם
בבחינת עולם הבא; שהוא יום שכלו ארץ; שהוא למעלה מהזמן;
ששם סדר הזמנים הוא בבחינת מקיפים פנ"ל; שהם כל התענוגים
והשעשועים של עולם הבא פנ"ל. ופרעה זה בבחינת יובל, כמובא
בזהר (ויש דף ר"י), דכל נהורין אתפרעין ואתגליין מנה: (והשאר לא
באר),

וזה בבחינת קבורת משה שהוא בבחינת המקיפים, שהם טמונים
מעין כל. וזה: 'עליונים נדמה להם למטה ותחתונים נדמה

לָהֶם לְמַעַלָּה, הִנָּאֵמַר בְּקְבוּרַת מֹשֶׁה. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה (סוֹפָה י"ד), זֶה בְּחִינַת כּוֹל הַנֵּ"ל, בְּחִינַת: "כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ", שֶׁצָּרִיךְ הַצַּדִּיק שְׂזוֹכָה לְאֱלוֹ הַמְּקִיפִים הַנֵּ"ל שִׁיְהִיָּה לוֹ בְּחִינַת כּוֹל כַּנֵּ"ל, לְהִרְאוֹת לְעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם לְמַטָּה, שֶׁאֵינָם יוֹדְעִים כָּלֵל בִּידִיעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת: מָה חֲמִית וְכוּ' וְלִהְפֹךְ, תַּחֲתוֹנִים נִדְמָה לָהֶם לְמַעַלָּה, כִּי הֵם מְשִׁיגִים, 'שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', בְּחִינַת: "וַאֲרָאָה אֶת ה'":

עוֹד יֵשׁ בְּזֶה דְבָרִים נְעֻלְמִים הַרְבֵּה, וְלֹא בִּיאַר רַק קִצָּת, קִצָּת רְאֵשֵׁי-פָרְקִים. כִּי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ הָיָה עָנוּ (בַּמִּדְבָּר י"ב), וְעָנָוָה גְּדוּלָּה מְכֻלָּם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה (עֲבוּדָה-זָרָה כ:). וַיֵּשׁ עוֹד צְרוּף שֶׁל חֲנֻכָּה, שֶׁהוּא מְרָמֵז בַּפְּסוּק (דְּבָרִים ל"ד): וַיְהִי־שָׁע בֶּן נוֹן מָלָא רוּחַ חֲכָמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו, בְּסוֹפֵי תִבּוֹת יֵשׁ צְרוּף חֲנוּכָּה, כִּי בְּזֶה הַפְּסוּק מְרָמֵז כָּל הַבְּחִינּוֹת שֶׁל הַמֵּאֲמָר הַנֵּ"ל: מָלָא זֶה בְּחִינַת: וּמֵלְאוּ אֶת הָאָרֶץ, הַמְּבֹאֵר לְעֵיל, וְכֵן רוּחַ חֲכָמָה – כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה יָדָיו וְכוּ', כָּל זֶה מְבֹאֵר לְעֵיל בַּמֵּאֲמָר הַנֵּ"ל. גַּם בְּעֲנִיַן הִירְאָה; כִּי יֵשׁ חֲמִשׁ גְּבוּרוֹת שֶׁהֵם חֲמִשׁ אֵימוֹת, שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה (שִׁבְתָּ עוֹ), וַיֵּשׁ אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשׁ גְּבוּרָאֵן, הַמּוּבָא בַּזֵּהר הַקָּדוֹשׁ (בַּמִּדְבָּר, דָּף קל"ז), שֶׁנִּכְלָלִים הַגְּבוּרוֹת זֶה בְּזֶה עַד אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשׁ. וְכָל אֱלוֹ הַדְּבָרִים לֹא בִּיאַר כָּלֵל, כִּי אֱלוֹ הַדְּבָרִים נֶאֱמְרוּ וְכוּ':

הַתּוֹרָה הַזֹּאת מְדַבֵּרַת מְכֻל הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת: שִׁפְע הַכְּתָר, חֲכָמָה וּבִינָה, יָדִים גַּם יִרְאָה. גַּם אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה (פְּתִחוֹת צו): 'הַמּוֹנֵעַ הַלְכָה מִפִּי תִלְמִיד, כְּאֱלוֹ מוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ חֶסֶד, וּפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ יִרְאֵת-שָׁמַיִם'. גַּם בֵּן וְתִלְמִיד – בֵּן, אֵיִתָּא בַּזֵּהר הַקָּדוֹשׁ (יִתְרוֹ דָּף ע"ג): מַה שְּׁמוֹ, דָּא חֲכָמָה. מַה שֵּׁם בְּנוֹ דָּא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'סב - צמח מנהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תפארת. תלמידים הם למודי ה', דא נצח חוד. כל, דא יסוד, ומלכות הנ"ל. ראה היא איברים הפנימיים. ויש ספירות שמדבר מהם כמה פעמים. (אשרי אזנים שכך שומעות. אשרי העם שככה לו וכו'):

סדר קצור לקווי מנהרני"ת הימני:

יג כל אחד כפי מה שזוכה לפעל ביום-הכפורים בקשת סלח נא וכו' כמו כן הוא זוכה לקדשת חנכה שהוא בחינת הבית-המקדש, ועקר קדשת הבית-המקדש שממשיכין בחנכה הוא לזכות להדעת הקדוש לידע ולהודיע כי ה' הוא האלקים. כי מי שיש בו דעה באלו נבנה בית-המקדש בימיו. ולזכות על-ידי-זה הדעת לצאת מעוונות כנ"ל ולהמשיך הדעת הזה בבנים ותלמידים לדורות לנצח. ולזכות על-ידי-זה להשגת המקיפין הקדוש שהם עקר שעשוע עולם הבא שהם נמשכין על-ידי הדלקת השמן הקדוש של נר חנכה. ולזכות על-ידי הדלקת השמן הקדוש הזה לפרנסה הנמשכת ממקור הרצון. שיכולין לזכות על ידה בשעת האכילה להארת הרצון המפלג. שיכסף וישתוקק להשם יתברך ברצון מפלג בלי שעור. ומאליו יבין האדם אשר לחנכה כזה אי אפשר לזכות כי אם על-ידי התקרבות להרב והמנהיג שהוא הרחמן באמת כנ"ל אשרי לזוכה למצא אותו:

יד בשמעונים ומדברים מאיזה חדוש שחדש החכם שבדור נתעורר ונתגלה ים החכמה. שמשם מקבל המלכות את הפרנסה. ומלכות הוא מקור היראה. ועל-ידי-זה נתעורר היראה של החכם שחדש זה החדוש. שעל-ידי-זה היו דבריו נשמעים ונתקיימו לדורות עולם. ועל-ידי כל זה נופל יראה ופחד גדול מהשם יתברך על זה שמעין בהחדוש:

סדר ימי פולחן רביה"ת היימני:

והשם יתברך היה בעזרתי ובאנו לאומאן לערב בערך שלש או ארבע שעות בלילה, וכבר נרדמו בשנה בבית רבי אברהם, שהוא אכסניא שלי, והכרחתי לנסע לבית רבי נפתלי חברי להתאכסן שם בלילה ובאתי לשם והייתי סבור שאמצא שם אנשינו הבאים על ערב ראש חודש שמתאכסנים כלם בביתו, אבל לא היה שם אחד מהם כי מחמת קלקול הדרך רבים לא יכלו לבוא, ואותן שבאו לא באו עד יום המחרת בבקר אבל כשנכנסתי לבית רבי נפתלי מצאתי שם אנשים רבים חשובים יושבים בסעדה וזה היה סעדת נשואין של אחד מאנשינו שהשיאו רבי נפתלי באותו העת, והיה לי נחת גדול מזה ואכלתי שם סעדת הערב בבקר ביום שלישי התפללתי בבית רבי נפתלי בתוך התפלה נתקבצו ובאו כל אנשי-שלוֹמנו שבאו מברסלב וכו' והלכנו כלנו על ציון הקדוש ושפכנו שיחנו שם כדרךנו תמיד:

כב אחר כך אכלתי סעדת הצהרים בבית רבי אברהם ונסעו כל אנשי-שלוֹמנו לביתם בתוך אנשינו היה שם רב בשנים שהיה שם פעם ראשונה והוא רבי חיים נחום בן רבי שמואל מזורין והוא היה אלמן שגרש אשתו ובא לביתי זה שני חדשים קדם חנכה, וקרבתני אותו מאד מחמת אהבת אביו שהיה מאנשי-שלוֹמנו והייתי חפץ מאד לעשות שדוך עמו, אבל לא נודמן וגם מחמת שבדעתי היה טמון ענין הנסיעה לארץ ישראל ולא יכלתי לקבל עלי התחייבות שלי והרב ורבי יוסקא נרם יאיר לא רצו לקבל עליהם כלל שום התחייבות בקהלת-קדש ברסלב:

אבל מאת השם היתה שהאיש הנזכר לעיל נתעכב בביתי עד

סְמוּךְ לְעֶרְב רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבֹט, וְהֵייתִי רוֹצֶה לְקַבְּלוֹ עִמִּי לְאוֹמְאֵן
אַבֵּל מִחֲמַת קְלוּל הַדָּרֵךְ עַד שֶׁהִכְרַחֲתִי לְשֹׁכֵר עֲגָלָה רַק לְהִיסִין
לְבַד עַל כֵּן לֹא לְקַחֲתִי שׁוֹם אָדָם כִּי־אִם אֶת רַבִּי מִנְדִּיל מִטּוֹלְטָשִׁין
לְבַדוֹ שְׁנַסַּע עִמִּי כָּל הַדָּרֵךְ עַד קְהֵלֶת קֹדֶשׁ אֲדַעֵם וּמִשָּׁם חֲזַר
לְבֵיתוֹ וְעַל כֵּן נִתְעַכַּב הָאֱלֹמָן רַבִּי חַיִּים נַחוּם בְּבֵיתִי עַד לְאַחַר
שִׁבְת שְׂאֵז נָסַע בְּנֵי שִׁיחִיָּה וּשְׂאָר אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ וְקַבְּלוּ אֶת רַבִּי
חַיִּים נַחוּם וְכוּ' כִּי־אֲשֶׁר צְוִיתִי קֹדֶם נְסִיעָתִי מִבֵּיתִי שֶׁיְקַבְּלוּ אוֹתוֹ
לְאוֹמְאֵן עַל הוֹצָאוֹת שְׁלִי וְכוּן הָיָה, שֶׁהֵבִיאוּ אוֹתוֹ עִמָּהֶם וְאַנִּי
סְלַקְתִּי לָהֶם בְּעַד הַהוֹצָאוֹת וְאַחַר שְׂבָאֵנוּ מִצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ וְאָכְלָנוּ
סְעֻדַת הַצְּהָרִים הַתְּחִלָּנוּ לְדַבֵּר מִשְׁדוּכִים אוֹלֵי יִמָּצֵא שָׁם אִיזָה
שִׁדּוּךְ לְפָנָיו וּבְרוּךְ הַשֵּׁם הַיּוֹשֵׁב וּמְזוּנֵג זְוִיגִים שְׁבֵתוֹךְ כֶּךָ נִזְדַּמְן
שִׁדּוּךְ הַגּוֹן מְאֹד לְפָנָיו עִם אֶחָד מִחֲשׁוּבֵי אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ, הַתְּתִיק
הָרַבִּי מוֹרְנוֹ הָרַב רַבִּי זְלַמָּן מְאוֹמְאֵן וְרַבִּי יוֹסֵקָא נְרוֹ יֶאִיר וְהָרַב
נְרוֹ יֶאִיר כְּבָר הָיוּ מוֹכְבָּיִם לְנִסְעָ לְבֵיתָם וְרַצִּיתִי לְעַכְבָּם לְהַמְתִּין
עַד שֶׁיִגְמַר הַשִּׁדּוּךְ, וְלֹא רָצוּ רַק תְּכַף וּמִיד נִתְרַצָּה רַבִּי יוֹסֵקָא
מִעֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְקַבְּל בְּקִנְיִן אַגָּב סוּדָר עַל כָּל הַתְּחִיבוֹת
הַמְּלַבּוֹשִׁים לְהָאֱלֹמָן וְאַנִּי לֹא נִתְחִיבְתִי כִי־אִם חַמְּשִׁים זְהוּבִים
לְקַבְּלָם בְּטִשְׁעֵרִין, וְהֵם נָסְעוּ לְשָׁלוֹם לְבֵיתָם וְהָאֱלֹמָן הַנִּזְכָּר לְעִיל
עִם בְּנֵי שִׁיחִיָּה וּשְׂאָר אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהָיוּ עַל אוֹתָהּ הָעֲגָלָה כְּלָם
נִתְעַכְּבוּ בְּאוֹמְן עִמִּי, וּבְלִילָה נִגְמַר הַשִּׁדּוּךְ לְמָזַל טוֹב וְגַם זֶה חֲזִיק
וְשִׂמַח אוֹתִי שֶׁזָּכִיתִי לְגַמֵּר מְצָוָה כְּזוֹת לְהַשְׁיֵא יְתוּם חָשׁוּב כְּזֶה
בֵּר אוֹרִין וּבְנוֹ שֶׁל אִישׁ כָּשֶׁר וְנִכְבָּד מְאֹד מִיְקִירֵי אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ:

סְדָר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

ז על־יְדֵי צְדָקָה שְׁנוֹתְנִין לְעַנֵּי הַגּוֹן, עַל יְדֵי זֶה נִתְתַּקֵּן כָּל מְמוֹנוֹ,
וְאֵזִי נִתְגַּלָּה עַל יְדֵי מְמוֹנוֹ גְּווֹנִין עֵילָאִין, שֶׁהֵם עַקֵּר הַתְּגִלוֹת גְּדֻלַּת

הבורא יתברך, ועל ידי זה מכניעין ומשברין הקלפות והדמיונות והבלבולים והתאוות והמניעות שמתגברין על האדם בכל פעם שצריך לעלות מדרגא לדרגא, ומתפשטין עליו מאד ואין מניחין אותו לכנס אל הקדשה. ועל ידי צדקה לעני הגון משברין אותם ועולין ממדרגה למדרגה (שם כה).

ח צדקה הוא תקון הכללי של המשא ומתן, וצריך שיכון בכל הלוח והלוח ובכל דבור ודבור שהוא הולך ומדבר בשעת המשא ומתן, שכוונתו בהלוחו ובדבורו וביגיעתו בהמשא ומתן, הכל הוא כדי שיתן צדקה מהרוח שירויה במשא ומתן זה, וזה עקר תקונו של המשא ומתן (שם כט).

ט על ידי צדקה נתרומם המחין, ויש לו פרנסה (שם).
 י על ידי צדקה יכולין לדבר דבורים המאירים בתורה (שם).

יא על ידי צדקה וחסד מכניעין חכמות חיצוניות וניצולין מעל מלכות, וזוכין להשגת אלהות (שם ל).

יב על ידי שמקבלין תוכחה ומוסר ממזכיהי אמת, אף על פי שתוכחתם בדרך בזיון, על ידי זה זוכין לעשות צדקה וחסד (שם).
 יג הצדקה מנהגת כל גלגלי הרקיע, ועל ידיה נשפעים כל הברכות, אבל אין שלמות להברכות כי אם בשבת שהיא בחינת אמונה, כי עקר חשיבות הצדקה היא האמונה, ועל כן עקר התנוצצות אור הצדקה ושלמותה אינו אלא בשבת שהיא בחינת אמונה (שם לא).

יד יתן צדקה קדם שיצא לדרך, ועל ידי זה יהיה נצול שלא יהיה עכוב וצער בדרך (שם).

טו עקר התענית היא הצדקה, ועל ידי תענית וצדקה זוכה להכניע הגוף לגבי הנפש, החמר לגבי הצורה, הסכלות לגבי

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

לכ"ס - אומר מוהרנ"ת זצ"ל "אך לפני מקוה שיהי מצד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ס"

חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

השכל, ויוצא מחשך לאור, ממות לחיים, מבהמה לאדם. ונתבטלין חכמות חיצוניות וכל החכמות של הכל ושקר לגבי חכמות התורה, שהיא חכמה האמתית, ונתבטל השכחה, וזוכה לזכרון, ומבטל הדין והחשך, וממשיך חסדים בעולם (שם לו).

סדר ספורי מעשיות הימני:

והבעל תפלה הנ"ל יושב עצמו, שילך עוד הפעם אל אותו המדינה הנ"ל, אולי אף על פי כן ישוב אותם מטעויותם זה והלך לשם, ובא אל השומרים, והתחיל לדבר עם שומר אחד כדרךכו וספר לו השומר מהגבור הנ"ל, שיש להם פחד גדול מפניו וכו' כנ"ל ושאל אותו הבעל תפלה: ומה אתם רוצים לעשות? וספר לו השומר ענין הנ"ל, שהם רוצים לשלח אל המדינה שהם כלם אלהות וכו' כנ"ל ושחק ממנו מאד הבעל תפלה ואמר לו: הלא הכל שטות גדול, כי גם בני אותה המדינה הם כלם רק בני אדם כמזנו, וגם אתם כלכם ואלקים שלכם, כלם הם רק בני אדם ולא אלה, רק שיש יחיד בעולם, שהוא הגורא יתברך שמו, ואותו לבד ראוי לעבד, ולו ראוי להתפלל, וזהו עקר התכלית וכיוצא בדברים אלו דבר הבעל תפלה אל השומר הנ"ל ולא שמע אליו השומר, כי כבר נשקע אצלם טעויותם מימים רבים, כנ"ל אך אף על פי כן הבעל תפלה הרבה עליו דברים, עד שבסוף השיב לו השומר: ויתר מזה מה אני יכול לעשות? הלא אני רק יחיד בעלמא (ויש פנגדי בני המדינה, שהם רבים) וזאת התשובה היתה קצת נחמה להבעל תפלה, כי הבין, שהתחילו דבריו קצת לכנס באזני השומר, כי הדברים שדבר הבעל תפלה מקדם, בפעם הראשונה עם אותו השומר, והדברים, שדבר עתה נתקבצו יחד, עד שעשו איזה רשם בלבו, עד שהתחיל מעט להסתפק ולנטות אליו קצת,

בְּנִרְאָה מְתוּדָה הַתְּשׁוּבָה הַנִּלְוָה וְכֵן הָלַךְ הַבַּעַל-תְּפִלָּה אֶל הַשּׁוֹמֵר
הַשְּׂנִי וְדִבֵּר עִמּוֹ גַּם-כֵּן כַּנִּלְוָה, וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו גַּם-כֵּן, וּבִסּוּף הַשִּׁיב
לוֹ גַּם-כֵּן כַּנִּלְוָה: הֲלֹא אֲנִי יָחִיד כְּנֶגְדְּ בְּנֵי הַמְּדִינָה וְכוּ' כַּנִּלְוָה, וְכֵן כָּל
הַשּׁוֹמְרִים כָּלָם הִשְׁיבוּ לוֹ תְּשׁוּבָה זוֹ בְּסוּף.

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמֵי:

(ז) מִסְרָגִין (פי' הוּא כַעֲיִן הָאֲרִיגָה אֲלֵא שְׁבַסְרִיגָה יֵשׁ רִיחַ מֵהָ בֵּין חוּט לַחוּט)
הַמְטוֹת אֲבָל אֵין מִפְּשִׁילִין חֲבָלִים בַּתְּחִילָה: (ג) מוֹתֵר לַמַּעַךְ בְּגָדֵי
פֶשֶׁתֶן בִּידֵים אַחֵר הַכִּיבוּם כַּדִּי לְלַבֵּן וּלְרַכְכֵן אֲבָל אֵין עוֹשִׂין קִשְׁרֵי
בְּתֵי יָדִים מִפְּנֵי שֶׁהוּא מַעֲשֶׂה אֹמֶן (וּמוֹתֵר לְהַחֲלִיק הַבְּגָדִים עִם הַזְּכוּכִית
כְּדָרְכֵן הוֹאִיל וְהוּא לְצוּרֵךְ הַמוֹעֵד) (ס"מ"ג וּרְבִינוּ יְרוּחָם): (ד) אֲסוּר לְתַקֵּן מַלְבוּשֵׁי
וּמִנְעָלָיו הַקְּרוּעִים וְכֵן אֲסוּר לֹאמַר לְנַכְרֵי לְתַקְנָם (מִיָּהוּ ע"י שִׁנּוּי שְׂרֵי
לְתַקְנָם קִצֵּת לְצוּרֵךְ הַמוֹעֵד) (רְבִינוּ יְרוּחָם): (ה) מִי שֶׁצָּרִיךְ לוֹ בְּגָד בַּמוֹעֵד אִם
הִיָּה הַדְּיוּט וְאִינוּ מַהִיר בְּאֹתָהּ מִלֵּאכָה הָרִי זֶה עוֹשֶׂה אֹתוֹ כְּדָרְכוֹ
וְאִם הִיָּה אֹמֶן מַהִיר הָרִי זֶה עוֹשֶׂה אֹתָהּ מַעֲשֶׂה הַדְּיוּט דֵּהֵיִינוּ
שִׁיעֲשֶׂה תְּפִירוֹת רַחְבּוֹת וְתְּפִירוֹת אַחַת לְמַעְלָה וְאַחַת לְמַטָּה כְּשִׁנּוּי
הַכֶּלֶב: הִגָּה וְכֹל אָדָם יַחְמִיר עַל עֲצָמוֹ לְתַפּוֹר בְּשִׁנּוּי זֶה וְלֹא מֵהֵנִי לְאֹמֶן
לְתַפּוֹר עַל יָדֵי שִׁישְׁנָה בְּאַחִיזַת הַמַּחַט בִּידוֹ אֲלֵא בְּעֵינָן שִׁנּוּי הַנִּיכָר (תַּה"ד
סִימָן פ"ז):

סִימָן תְּקַמָּב (א) אֲפִילוֹ מִלֵּאכּוֹת הַמוֹתֵרוֹת אֵינָם מוֹתֵרוֹת
לְעֲשׂוֹתָם אֲלֵא לְעֲצָמוֹ אוֹ לְאַחֲרִים בַּחֲנָם אֲבָל
בְּשֶׁכֶר אֲסוּר וּמִיָּהוּ אִם אֵינוּ נוֹתֵן לוֹ שֶׁכֶר קָצוּב אֲלֵא שְׂאוּכַל עִמּוֹ
בְּשֶׁכֶר מוֹתֵר: הִגָּה וּדְבַר הָאֲבָד מוֹתֵר לְעֲשׂוֹת אֲפִילוֹ בְּשֶׁכֶר קָצוּב (כָּל בּו):
(ז) כָּל מִלֵּאכָה מוֹתֵר לְעֲשׂוֹתָהּ עַל יָדֵי פּוֹעֵל שְׂאִין לוֹ מֵהָ יֵאכַל כַּדִּי
שִׁישְׁתֵּכֵר וִירוּיָח:

סימן תקמג (א) כל דבר שאסור לעשותו אסור לומר לנכרי לעשותו: (ב) נכרי שקבל מערב יו"ט לבנות ביתו של ישראל בקבלנות אסור להניח לעשות בחול המועד אע"פ שהוא חוץ לתחום אבל אם נתן לו מלאכה בתלוש קודם המועד בקבלנות לעשותה בתוך ביתו של נכרי מותר: (ג) מותר ליתן לנכרי מלאכה בקבלנות או בשכיר יום שיעשנה אחר המועד ובלבד שלא ימדוד וישקול וימנה כדרך שעושה בחול: הגה ואף אם יעשה הנכרי אח"כ מלאכה שרי הואיל והתנה עמו לעשותה אחר המועד (מרדכי ריש פ' מי שהפך וב"י ורבינו ירוחם):

סימן תקמד (א) צרכי רבים מותר לעשותם בח"ה כגון לתקן הדרכים ולהסיר מהם המכשולות ולציין הקברות כדי שיזהרו מהם הכהנים ולתקן המקואות: הגה ודוקא צרכי רבים כאלו שהם צריכים לגוף האדם אבל שאר צרכי רבים כגון בנין בה"כ (ב"י בשם תשובת הרשב"א) אסור לעשות במועד והוא הדין דלשאר צרכי מצוה אסור לעשות מלאכת אומן במועד (ריב"ש סימן רכ"ו): (ב) בורות ומעיינות של רבים שנפל בהם עפר ואבנים ונתקלקלו מותר לתקנם ואפילו אין רבים צריכים להם עתה כיון שאינו מעשה אומן אבל לחפור להם בורות מחדש שהוא מעשה אומן אם הרבים צריכים להם עתה מותר אפילו אם כווננו מלאכתן במועד ואפילו בפרהסיא ובטירחא יתירה ואם אין צריכים להם עתה לא יעשו אבל בורות שיחין ומערות של יחיד אסור לחפור אותם מחדש ואפילו צריך להם עתה ואם היו עשויים כבר ונתקלקלו אם צריך להם עתה מותר לתקנם ואם אין צריך להם עתה אסור לתקנם אבל מותר להמשיך מים לתוכן אפילו אין צריך להם עתה:

סימן תקמה (א) אסור לכתוב בחו"ה ואפילו להגיה אות אחת
 בספר אסור: הגה ולצורך רבים יש אוסרים כל שאינו לצורך המועד (תה"ד סימן פ"ה ויש מתירין (כל בו וב"י) ונהגו להקל בכתב שלנו שאינו מעשה אומן: (ב) נראה לי שאם אין להם ס"ת כשר לקרות בו בצבור מותר להגיהו בח"ה כדי לקרות בו בצבור וכן בספרי מקרא וגמרא שצריך לקרות במועד מותר להגיהם במועד משום דהוה דבר האבד ואם אין להם ס"ת כלל אם אפשר לכתבו כולה בחו"ה ע"י סופרים הרבה יכתבוהו דצורך המועד הוא לקרות בתורה בצבור במועד: הגה והוא הדין שאר ספרים ללמוד בהם (תה"ד סימן פ"ה ורוקה):

סדר לקוטי תפלות היומי:

רכט: וְתַעֲזְרֵנִי שְׂיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂי לְשֵׁם כְּבוֹדָךְ בְּאַמֶּת וְאַזְכָּה לְפָלֶם דְּרַכֵּי תְּמִידָה, וְלְהַסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבָר, אִם יֵשׁ בּוֹ רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכְבוֹדוֹ אִזְ אֶעֱשֶׂה אוֹתוֹ בְּזְרִיזוֹת, וְאִם אֵין בּוֹ כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶמְנַע לַעֲשׂוֹתוֹ וְלֹא אֶסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵי וְכְבוֹדֵי כָּלֵל, וְלֹא עַל שׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, רַק אֶכְיוֹן בְּכָל דְּבָר לְשִׁמְךָ וְלְכְבוֹדָךְ בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזַכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְּדוֹלָה, לְגִדּוֹל וּלְנִשְׂאָה וּלְרוֹמָם וּלְפָאָר כְּבוֹדָךְ הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם וּנְזֻכָה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת גְּדוֹל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל וְלֹא גִלְף עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לְבַנּוֹ הָרָע, וְלֹא נִטָּה אַחַר שְׂכָלָנוּ וְחֲכָמָתָנוּ הַמְטָעִית, רַק נִטָּה כָּל דַּעֲתָנוּ וּמַחֲשַׁבְתָּנוּ וּלְבַבְנוּ לְשִׁמְךָ וְלְכְבוֹדָךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת, בְּדַרְךְ אֲשֶׁר דָּרְכוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מֵעוֹלָם וּנְזֻכָה מִהָרָה לְמִלְאוֹת רְצוֹנָךְ הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר רָצִיתָ בְּבְרִיאַת עוֹלָמְךָ, אֲשֶׁר בְּרָאתָ הַכֹּל לְכְבוֹדָךְ, כְּמוֹ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'טז • צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" •
• "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות •

שְׁכַת־טוֹב: "כָּל הַנִּקְרָא בְשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְרָאתִיו יִצְרָתִיו אִף עֲשִׂיתִיו"
וַיִּתְגַּדְּלוּ עַל יְדֵינוּ כָּל חֲלָקֵי כְבוֹדֶךָ הַקָּדוֹשׁ מְכַל דְּבָר וְדָבָר שְׁבַע־עוֹלָם
שֶׁנִּבְרָא בַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, אֲשֶׁר כָּל הָעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת שְׁבַחָם
בְּרֵאתֶךָ הָעוֹלָם, כָּלָם הָיוּ בְשִׁבִיל כְּבוֹדֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, שִׁיתְגַּדְּלָה
וַיִּתְגַּדְּלַת עַל יְדֵי כָּל חֲלָקֵי הַבְּרִיָּאָה:

רל: אָנָּה ה', זַכְנִי לְהִיּוֹת מְכַלֵּל הַצְּדִיקִים הַמְקִימִין אֶת הָעוֹלָם
שֶׁנִּבְרָא בַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת, עֲזַרְנִי עֲזַרְנִי, זַכְנִי זַכְנִי, תֵּן לִי חֲנִינָה
וְלֹא אֹבֵד, "תָּעִיתִי כְּשֶׁה אֹבֵד בִּקְשׁ עֲבָדֶךָ" וְאִם אֵינִי זֹכֵה לְחַפְּשׁ
וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ כְּרָאוּנִי, נָא אָבִי אֲדוֹנִי מַלְכִי וְאֱלֹקֵי, בִּקְשׁ אֶתְּךָ אוֹתִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַנּוֹרָאִים, עֲשֵׂה עִמִּי פֶלֶא לְחַיִּים, בִּקְשׁ
צֵאן אֹבְדוֹת, צֵאן נְדָח וְאִין מְקַבֵּץ, בִּקְשׁ וְחַפְּשׁ נְדָח וְנִשְׁלָךְ וְשָׁנוּא
כְּמוֹנִי, חֲמַל עַל פְּגוּם כְּמוֹנִי, חוּם וְרַחֵם עַל נְבוּזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנִי
הוֹצִיאֵנִי מִכָּל הַתְּאוֹנוֹת וּבְפָרֵט מִתְּאוֹת הַמִּשְׁגָּל, חֲלֹצֵנִי מֵהֶם
הַצִּילֵנִי מֵהֶם חֲמַל עָלַי רַחֵם עָלַי, חוּסָה עָלַי וְעַל עוֹלָלִי וְטַפִּי "אֵל
תִּתְנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי", אֵל תִּתֵּן אֶת עֲבָדֶךָ לְפָנַי בַּת בְּלִיעַל "הַצִּילָה
מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי, הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל אֶטְבָּעָה, אֲנָצְלָה
מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם, אֵל תִּשְׁטַפְּנִי שְׁבַלְת מַיִם וְאֵל תִּבְלָעֵנִי
מִצוֹלָה, וְאֵל תִּאֱטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ עֲנֵנִי ה' כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ, כָּרַב
רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלַי וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מֵעֲבָדֶךָ, כִּי צַר לִי מִהָר עֲנֵנִי"
רֵאָה כִּי אֶזְלַת יָדַי, רֵאָה אֲנַחְתִּי וְאֲנַקְתִּי עֲזַרְנִי עֲזַרְנִי, הוֹשִׁיעֵנִי
גְּאֹלֵנִי פִּדְנִי כְּחַסְדֶּךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כְּחַסְדֶּךָ חֲיִינִי וְהַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלַי, וְתִכַּפֵּר וְתִסְלַח וְתִמְחַל לִי עַל כָּל
הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוּתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ
מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְפָרֵט מֵה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּפָגַם הַבְּרִית:

רלא: אָנָּה ה', סְלַח לִי מְחַל לִי כִּפֹּר לִי, וְסְלַח לִי עַל כָּל הַהֲרָהוּרִים

רעים הרבים מאד מאד אשר הרהרתי מעודי עד היום הזה, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון ואזכה לבקש ולחפש אותך באמת, עד שיתקנו ויתכפרו על ידי זה כל הרהורים רעים וכל העקמימות שבלב, וכל הרהורים שהרהרתי אחריך ואחרי צדיקיה האמתיים ואחרי מדותיה ודרכיה הקדושים והטהורים והנכונים, כולם יתכפרו ויתקנו כאלו הקרבתני עולות לפניך, שהם באים לכפר על הרהורי הלב:

רלב: אנא ה', חזקני ואמצני בקדשתך העליונה "אל תעזבני ה', אלקי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי אדני תשועתי" זכני מעתה לקדש ולטהר עצמי באמת, ואזכה להרגיש אלהותך עלי בכל עת ותחנני שאזכה לדעת באמת ובלב שלם בכל עת ובכל שעה כי מלא כל הארץ כבודך, ומלכותך בכל משלה ולקיים מקרא שכתוב: "שויתי ה' לנגדי תמיד" ולא אשבח אותך לעולם, בין ביום בין בלילה, בין בהקיץ בין בשנה, בשבתי בביתי ובלקתי בדרך, בשכבי ובקומי, באכילתי ובשתיתי, בעמידתי ובישיבתי, במחשבה דבור ומעשה ובכל תנועותי בכל עת ובכל שעה, אזכה למצא ולהרגיש אלהותך וממשלתך עלי אשר מלא כל העולם, כמו שכתוב: "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה', הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא" מושל בכל, מלא רחמים, מלא חסד וטוב בכל עת ובכל רגע, זכני להתקרב אליך באמת טהרני וקדשני מכל הטנופים והכלוכים שלכלכתי וטנפתי את נפשי על ידי עוונותי הרבים שעשיתי מעודי עד היום הזה העלני מהרה מטמאה לטהרה מחל לקדש, הוציאני מאפלה לאורה וקיים בנו מהרה מקרא שכתוב: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם":

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְזָכֵב ❦ זְמֹר מִזֶּה רִנְיָת זִיז"ל "לְזָכֵב מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה לְזָכֵב מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ❦
❦ זְמֹר מִזֶּה רִנְיָת זִיז"ל "לְזָכֵב מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה לְזָכֵב מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ❦

רִלְג: וְזָכֵב בְּרַחֲמֵי הַרְבֵּים לְחִדְשׁ בְּתוֹרָה תָּמִיד חֲדוּשֵׁי דְאֹרִייתָא
אַמְתִּים וְאִזְכָּה לְדִלְג וְלַעֲבֹר מִהֲרָה בְּכָל יְעַת עַל כָּל הַבְּלוּלִים
וְהַעֲקֻמִּיּוֹת וְעַל כָּל הַמְּנִיעוֹת הַמְּבַלְבְּלִין אֶת הַמַּח וְהַדְּעַת
מִלְּחַפְשׁ וְלַחֲשֹׁב וְלַחֲדִישׁ בְּתוֹרָתָהּ הַקְּדוּשָׁה רַק אִזְכָּה שִׁיְהִי דַעֲתִי
וּמִזְחֵי וּמִחֲשִׁבְתֵי דְבוּק וּמִקְשָׁר בְּכָל יְעַת בְּתוֹרָתָהּ הַקְּדוּשָׁה, בְּקִשָׁר
אַמִּין וְחֹזֵק מְאֹד בַּל יִמוּט לְעוֹלָם, עַד שֶׁאִזְכָּה לְמִצְאָה וְלַחֲדִישׁ בְּכָל
פְּעַם חֲדוּשֵׁי דְאֹרִייתָא אַמְתִּים בְּרַצוֹנָהּ הַטוֹב, וְכַח הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה תִלְךָ לְפָנַי וְתִנְחָה אוֹתִי בְּכָל יְעַת בְּדַרְךָ הָאֵמֶת וְהַיָּשָׁר,
בְּנִקְדֻת הָאֵמֶת לְאַמְתוֹ בְּרַצוֹנָהּ הַטוֹב, בְּכָל יוֹם וּבְכָל יְעַת וּבְכָל
שָׁעָה, וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "בְּהִתְהַלְכְּךָ תִנְחָה אוֹתָךְ, בְּשִׁכְבְּךָ
תִשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תִשִּׁיחֶךָ":